

Тетралогия на страстта или *Un livre pour Madame Sirma Simeonova*

Владимир Сабоурин

Черно-бели рози, снимка Мира Минкова

Светивласка елегия

Защото нищо не е по-анархично от властта
(Пиер Паоло Пазолини за Сало или 120 дни на Содом)

На какво да се надявам
При тази нова среща
Четири години по-късно
Ти си моя учителка в пладнето на майките
Ръка за ръка минаваме по кея
На най-големия яхтен порт в България.

Все още неразпукнатият цвят
В началото на предизвестено слаб сезон
В перфектно синьо слънчево и бяло
Все едно достойно за вечния красив живот
В груб строеж с табела за продажба, на нещо като руски
С трудно изработено натрупване на грешки.

Някой е търговец на оръжие от бившите републики
Някой свършва върху мъничкия рай на стъпалата ти
На дете размахващо издължените си крака
Легнало по корем пошибващо пред себе си минутите
С върбова вейка като сестри преди вечерната целувка
Но нито една не е напълно сходна с другата.

Великолепна плетеница от сплитащи се жестове
На свян, на неугасващ смях продължаващ с минути
На седем месеца отказване, последвани от седем месеца връзка
Трипъл плей пакет включващ свирка чукане и анален секс
Избягване на прага сякаш те натирва пламенеещ херувим
Пробутването на модем далеч надхвърлящ уиндоуса 98 на мама.

Нима светът не идва в повече
В празнотата на нощната отсечка Варна – Велико Търново
Една следизборна североизточна България окъпана в луна
Скалните стени нима не Са
Допълзали дотук от свещени сенки увенчани морски дарове
В призрачно осветения мрак рейса се движи като влака стрела.

Облачетата бяха малко, пръснати, перести, но сериозни
Като хор на водите порени косо от тялото на сладководна бяла риба
Ти стигах до шамандурата която все се отдалечава

Спасителят се изстъпва, свири, прави се, че те връща
Завличащото без вълнение ошастливяване на плуването заедно
Най-последната гълтаща вода солена целувка застига последната.

На по-високо, чисто, непознато
От благодарност доброволно да се отдадем
Най-малкото вълнение в масата на нощното море
Изпълва с ужас като че се разгадаваме пред вечно неназования
Наричаме това да сме набожни пред двете тайни: 1) Новото ти дупе
непознато от мен 2) Неназовимото име на 58-годишния ти любовник.

Лесно е своеволието на собствения смисъл
Така да се удържа ледно в зимни кухни
Щото онази мартенска нощ да е едновременно нощта
На дефлорацията и смеха
И ако някога съм се боял от залеза на дните
Той успя да види в залеза това, което радва.

Радостно разбрана, без никакво отлагане
Когато дойде времето на срещата веднъж на две седмици
Посрещни го бързо, с благоволение
Само където Си ти е всичко детско всичко непреодолимо
Плажното масло преминало през гърлото
на колбата на дупето ти мирише на малини.

При първата ни среща четири години по-рано
Ти се смя докато те дефлорирах
Но това не касаше дупето ти
(То е дефлорирано с болка от момчето, което ти сама отвори)
Жуисанса, смеха на кухините в кабинета на любовника ти
Касаше едновременността на смеха и аналната пенетрация.

Това е сякаш казваш пред класа, твоите дечица: „Отсега нататък
Ароматът на малини не е от засъхналата на сутринта коричка
От течността на нощните полюции, това го знае всяко хлапе
А от плажното масло минало през дупето”
Ако си напрегната, пипай се с ръчичка (на 13 ти казал баща ти)
Така няма чувство за вина, лесно ти е да приказваш тъй, Улрике.

I. Трилогия на страстта

Теолого-политически фрагмент

Месията идва
като смс на кучка
дето не пише.
Чуй токчетата й
след 4 години
хванала е късния влак
тъпата кучка
Хиляди литри гориво, и к'во
Идва да те напусне
фръцва се, прави ти свирка
Или: тя се завръща
удряш й шамар, прави ти свирка
Мир на този дом.

Помирение (Aussöhnung)

В чешкия курорт Мариенбад
Почти 72-годишният Гьоте среща наивно-кокетната
17-годишна Улрике фон Левецоу (Levetzow)
Която прекарва там лятото заедно
С майка си и двете си по-малки сестри
В поета пламва любов към девойката

Заслепен от любов, той посмява
Почти немислимото: в писмена форма
И с всички необходими формалности
Иска ръката на госпожицата
Негов сватовник е приятелят му
Великият херцог на Саксония-Ваймар-Айзенах
Карл Аугуст, който обещава на семейството
На Улрике безгрижен живот при неговия двор

(Гьоте се оправдава пред Карл Аугуст
С думите: „Никой неуспех, никое мъмрене
Не прави любовта достойна за порицание”
Дори в този момент на страст, той е пределно
Точен в административното разграничение
между „мъмрене” и „порицание”)

Толкова по-разтърсващ за галеника на съдбата
В любовните дела – за висшите чиновници
Не съществува понятието нещастна любов –
Е любезният отказ: „На госпожицата
Все още съвсем не ѝ се омъжва”
(формулировката на отказа
бива определена като дипломатична)

Това най-голямо поражение в личен план
– изречението на Кафка, че „нещастна
Чиновническа любов не съществува”
Трябва да се чете буквално –
Се превръща същевременно във връх
В творчеството на Гьоте:
Още в каретата на връщане от Мариенбад
Предполага се на коляно
Възниква Мариенбадска елегия
Която е паметник на неговото неосъществено
– буквално „изпълнено с отказ” –

Любовно преживяване, лирически паметник
И взе един камък и го постави за паметник.

(по материали на Уикипедия, статия „Marienbader Elegie”)

*** (1 día hasta My Baby Comes)

Очите ти са
сини слончета

ръцете ти са
диви клончета

Мирис на кръв

(Private Access)

Кубинската принцеса

Стая на общежитие с необичайно висок таван
Кубът е пространство
Което неочаквано се оказва колкото широко
Толкова дълго и високо
внезапно превключване между
отдалечени зъбни колела, камшичен удар надлъж
през гърдите, корема и слабините, двустранно спихване
от нещо, което не беше нито вън, нито вътре.
Това което наричаме широко
Би могло да се нарече и дълбоко
Може ли обаче високото
Да се нарече дълбоко?

При загуба на ориентация
В голямото празно пространство
На площадката на стълбището
Където седим на домъкнати отнякъде
Табуретки маса диван фотьойл
По пътя на всяка плът
Изпаднали преди години
По същото време направих няколко неуспешни опита
да прочета времето от стенния часовник, завихрящ се
в неподвижни поради скоростта огледални симетрии:
11 без 15, 19 и 45, 11 и 5, 16 и 35 и т. н.,
предполагах все пак, че е по-скоро към 11 вечерта
От приемната на офиса
А преди това от самия офис може би
Нечий офис, нечие време, нечие приемно време
На домакина или домакинката на общежитието.

При загуба на ориентацията
На площадката на стълбището
На празното общежитие
Е от първостепенно значение
Да си спомниш откъде си дошъл
Кандидат-студентките са от Варна
Приятелят ѝ повтаря еднообразно усмихнат
Но всички сме усмихнати, едно изречение:
Аз съм турист
Двамата не се ангажират с държане за ръка
С целувки или само звукоподражателно
Целуване от разстояние макар че седят

Един до друг и той безкрайно дълго свива
За втори път откакто са тук
Вече говорим за това, че дълго свива
Спомняме си и пак забравяме
И пак си спомняме, че отново свива

И тъй, значи те са от Варна
събуждам се в Шумен всяка събота и неделя
със същите мисли. В момента се намирам
в едно от отделенията на болничния комплекс Sonnenberg.
Не е необходимо да ставам криптичен
Полагам нечовешки, свръхчовешки може би
Усилия да направя и адресирам изречението си
Тя нехае за усилието ми, ще се питам
По-късно дали на нея й действа така
Че става по-нехайна за усилията
Нали говорим за лекота, тривиална уводна фраза:
Най-приятно ми е да ме чукат в гъза
Май точно за това от неопределено време
Искам да съставя изречение, питане
Но явно не е толкова важно

Варна все пак е някакъв ясен ориентир
Докато седя изгубен на площадката
При напускането на съзнанието
и завъртането му в кръга на седящите
Познавах от някъде този град. Сякаш майка
не ме беше стоварила от танкера във Варна,
а някъде тук, големият ръждив кораб
бе навлязъл дълбоко в реката и го видях
да гние в неподвижните води на неделния следобед
при напускането на съзнанието и завъртането му
в кръга на седящите: От моя край на дивана
През дължината на дивана до мен
После от другата страна на масата
Приателя изричащ Аз съм турист
Тя, следва малката й сестра Естер
После мъжът, с когото говори
Остро усещам че не аз съм мъжа
С когото говори, все пак вярвам,
спомням си настойчиво
Че окръжността има и диаметър

Вярвам, но все пак знам
Че моят радиус стига и опира
В студените вече кебапчета

Засилващото се изсъхване на устата
и усмивката се втвърдяваха
в болезнена гипсова маска,
изключителната жажда и невъзможност
устата да се нагласи към ръба на чашата
А нейната допирателна се докосва
До окръжността в точката на моя колега
Чашата също се бе отдалечила и смалила,
станала по-компактна и затворена в себе си
като бебешките чаши с двойно дъно
от които течността не се разлива.

Не знам дали ще намеря
Обратния път до стаята си
От тази площадка изхождат
Вектори на възможно движение в празнотата
На общежитието разперени като ветрило
В нощната жегата отварящо се на 360 градуса
Не само в плоскостта на площадката
Но в сфера, чийто център е тя
Празната площадка на общежитието е
Сфера, чийто център е навсякъде
Сега ходя там всеки петък, не излизам от вкъщи,
приятно е да лежиш в някакъв град на 400 км
и да ти мирише на липа.

Все пак това е някакъв ориентир
колкото по-малко време остава, толкова по-временно е всичко
аз пък имам чувство, че колкото по-постоянно става всичко,
толкова по-малко време остава.
Едно е сигурно, че суровината от Варна
Е не по-малко качествена
От сладкиша в Саарбрюкен
Прибирам се на няколко стотин километра
от края на света, лягам в правите чаршафи
с аромат на липа и слушам музиката на чешмата
под прозореца ми, от която се лее минерална вода.
Моля се да не трябва да стана
Моля се да не е точно сега
Хубава ли е стаята? За една стая, мисля,
е най-важно да има легло и интернет...
Сферата, чийто център е навсякъде
И повърхността ѝ никъде

Прави впечатление, че много подобни учреждения
в германоезичния свят съдържат в името си Berg.

Току-що се върнах от дълга разходка в близката гора.
Беше много красиво, слънчево и сухо.
Локвите бяха замръзнали,
по падналите листа имаше дебел скреж.
Разхождах се дълго
и по едно време се бях изгубил.
Дано да не трябва да стана точно сега
Накъде мога да поема от площадката
В радиус от 360 градуса
разпадането и раздалечаване във времето на мислите,
от една страна, и психомоторните волеизявления
– движения и думи – от друга. Движенията от своя страна
се разпадаха на насечени поредици от кадри.
Поради забавянето и паузите между възприятията и реакциите,
най-дребните жестове и думи на другите сякаш ме пронизваха
до дъното на вътрешността ми.
Аз съм турист – този път ще успея
Да направя и адресирам изречението
Чистата тривиалност, чистотата на говоренето
Кое е за нея която не слуша:
Вие сте наши гости, а ние се нанесохме тук вчера.

Аз съм турист, Най-приятно ми е да ме чукат в гъза
Разговорът е куб – еднакво дълъг, широк
Висок и дълбок: Приятелят ми
Ме наричаше Кубинската принцеса
Сферата чийто център е навсякъде
И повърхността ѝ никъде

Урок по геометрия

Най-краткият път
между две точки
двете ти плодчета.

Не, не тези
Прасковка и Розичка.

Малка Илиада

Може ли да се тича
ръка за ръка както
се плува ръка за ръка?
Питам бялата риба
хубавогърдата тутраканка
аз, Ахил

Са разбрах
Какво харесвам в теб
Не са хуавите цици
Не е хуавата коса
Не е хуавио задник
Не е хуавото чело

Се налитам на путки
Дет са хуави
От скулите нагоре, не знам
Не е божествено твърдио
Западен диалект, врязващия се
У тае мекота, дет плацикам
От девет годин
Не е
От сичко по малко

Прибирам се и слушам Поезия и Тичане.
Монотонното триене
на микрофона о панталона му. Може би не точно,
но така ми харесва да си го представям.
Актрисите винаги в крайна сметка остават без дрехи,
Ероса на Познанието го нарича той.
Хармония на дух и тяло:
учестения му дъх в края на записа.

Хубавата ти коса
Идеше отдолу
С пусната коса, може би не точно
но така ми харесва да си го представям.
Сиво потниче, по-надолу не видох
В началото
Хармония на дух и тяло:
Сивото е цвета на технологиите
На чистата смърт

Смъртта като добре свършена работа
Докарана до успешен край
учестения му дъх в края на записа.

Сивото е цвета
На морската пехота
Пълно Бойно Снаряжение
Идеше отдолу
С пусната коса, прибра
Я чак като се изравни с мен
С тоа жест, дет ме кара
Да искам да съм путка

Прибирането на косите с ластичка
Коректния ти жест
Сивото е цвета на Просвещението
Сивото е цвета
на тренираните от спорта тела

Са разбрах
Кво харесвам в теб
Спорта
Големата религия
Най-твърдата, най-меката
Дрога, опиум
За народа платонизъм
Отваряне на второто дишане
На западнио свет
От гърците насетне

Тва че некакви маймуняци
От Кения Танзания Етиопия
Големите негра от големата Америка и пр.
Са най-добри у тичането
Е неква грешка
Грешка е станало, ти ка'ам
Като със чифутите и Библията

Както и да е
Спорта си остава
Големата религия
Най-твърдата, най-меката
Дрога, опиума за народа
Платонизма за народа
Отваряне на второто дишане
На западнио свет

Са разбрах
Кво харесвам у теб

Има неква грешка, ти ка'ам
С чифутите и Библията
С чернилките и тичането
Ебахти, да не се окаже верен
Копнежа на Петрарка
По Африка

Кимаш
Ти ще тичаш
С мен, кефи те нали
Щот мен ме кефи
Ае пак да го направим, ти викам
Разбиращо, разбрано, чисто
Кимваш

Кво да пра'а
Кат обичам
Да кимаш разбиращо
Разбрано, чисто
Кат обичам
Гърците, аз
Негрото, аз
Чифутина, аз
Българина
Обичам тез планини зелени
Belflower, LA
Света гора, VT
дето с тебе тичам, обичам
Са разбрах
Какво харесвам в теб

Може ли да тичаме
ръка за ръка както
плувахме ръка за ръка
бяла сладководна риба
хубавогърда тутраканке

Аз, Ахил
питамя голямата бяла риба
Майката на Пладнето
Майката на Дунава, сички
Сестри от морската бездна
Майка ми, кучка

от морската бездна

Аз, Ахил

Питам бялата риба

II. Сатирна драма

Комедия

нека да рекапитулираме
време е за допитване до
Железния човек и Каменния гост
дали са преведени парите
на тебе ти избърза, той закъснява
дали преводът, кръвотечението
и Каменния гост все едно са естество
е схоластичен въпрос уморяващ
от глад магарето между еднакво
отдалечени от него купи сено
ако при Буридановия осел
купите сено са две, в случая
са три месечно: превод
кръвотечение, поредния ти
любовник от високите етажи
на културния живот, от онези
Аз съм аз и искам да се запозная с Вас
Време е да рекапитулираме
3 дни, 2 нощи и 2 утрини на Св. гора
толкова е хубаво, че може да се каже
Три дни, две нощи и две утрини

Три дни, две нощи и две утрини
Първата терцина е кажи речи
готова, пасва точно тук, заспа
на мястото си все едно с години
героите на дидактическата ни поема се будят
един до друг кат' в първа
и последна брачна нощ,
последвана от делника
на прилежно търпеливо блудство
съвместен разбор на избрани сцени
от световното порнографско наследство
от Книга Битие до Сало или
120 дни на Содом като за последно
смирено и свенливо те чуках в устата, сиреч
Аз извършвах постъпателно-възвратните
движения изправен, а не както обикновено
Ти надвесена, ала въпроса не е в субекта
и обекта на постъпателно-възвратното
движение в твоята уста, а в еднакво отдалечените
от субекта и обекта на чукането в устата свърн

природни картини, срокове и разписания
на автобуси, милост, обич, уважение

На автобуси милост обич уважение
на свена, с който поставяш ръката ми
на лявата си гърда, въпреки сутиена
казваш, виж острите зърна, цугцванг
т.е. липса на полезен ход извън решението
да те чукам сред природата на Св. гора
ебалника на града, обикновено колите
отбиват по коларския път водещ
до решетките на вододайната зона
навлязлата кола запущва достъпа
на евентуална друга кола, а в нощта
пешоходците вървят по асфалтовия
царски път и отдалеч виждат
запалените фарове и вътрешността
на возила и благовъзпитано с разбиране
съчувствие, емпатия или ресентимент
продължават по пътя си към някоя
от пейките, там където тя държи
той да свърши, вдига очи, и ето
вижда керван звезди около главата му
куха, толкова куха, че не може я погледна
той се смее, че е свършил бързо
тя се смее, че е успял да свърши с нея
но не с онази другата преди години
творба, започваща мъчително, бурно
и завършваща в Розата на Рая
който поради констипация е в твоята уста
а поради по-скоро антиромантичното
правило за единство на място
време и действие е на Св. гора.

Страх Господен

Ти направи с мене работи,
каквито не се правят.
Всеки мъж и всяка жена
вземани за брат и сестра
с право предизвикват тези слова.
Помислих, че в това място
няма страх Божий. Жителите
на онова място попитаха
за жена му, и той рече:
тя ми е сестра, – защото се боеше
да каже: жена ми е,
понеже тя беше хубавица
и никоя жена не правеше така
като нея неща, каквито не се правят.

Понеже тя правеше всичко
мислимо и немислимо
да Го направи щастлив
Тя обръщаше пръстена
с брилянтчето надолу, за да
прилича на халка
когато я пожелаваха мъжете
и силните на онази земя
като малка кучка като сестра.

Виждам през прозореца
осветено едно страшно дърво
не заспивай, защото ме е страх
няма да можеш да се пробудиш
от съня, с който те дарих
да свършваш като щастлив мъж
мой брат в Христа и отците ти
Виждам през прозореца осветено
страшно едно дърво, страх ме е
не заспивай съня на праведника
съня на господаря, съня на мъжа
съня, с който те дарих
не заспивай, защото ме е страх.

Теолого-политически фрагмент II (Director's Cut)

Утре по това време
Ще бъда в теб

Суровата кърваво
Течаща риба миризлива

Ела в мен, ще дойда
Да си в мен

(и на Сарра беше престанало
обичайното у жените.)

Тя се засмя в себе си
И рече: в мензис съм

Но Сарра не се призна
Защото тя се бе уплашила.

Той обаче (й) рече:
не, ти се засмя.

Сурова кърваво
Течаща риба миризлива

Има ли нещо мъчно за господата?

Утре по това време
Ще бъда в Теб.

Exit, снимка: Мира Минкова

Съдържание

Светивласка елегия

I. Трилогия на страстта

Теолого-политически фрагмент

Помирение (Aussöhnung)

*** (1 día hasta My Baby Comes)

Мирис на кръв

Кубинската принцеса

Урок по геометрия

Малка Илиада

II. Сатирна драма

Комедия

Страх Господен

Теолого-политически фрагмент II

Юли 2009

Владимир Сабоурин
Тетралогия на страстта или Un livre pour Madame Sirma Simeonova
2009

литература плюс култура
<http://grosnipelikani.net>
8 септември 2009